

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14Csp/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121202528
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5121202528.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom v spore žalobkyne: A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, XXX XX A., štátna občianka SR, právne zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom. Kuzmányho 29, 040 01 Košice, ICO: 47 234 466, proti žalovanému: Silverside, a.s., so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560, právne zastúpený advokátskou kanceláriou VIVID LEGAL, s. r. o., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO 36 807 915, v konaní o uloženie povinnosti zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobkyne vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 119187347 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 22.11.2017 nad rozsah výšky mesačnej zrážky 28,52 eur.

II. Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a .

III. Žalobkyňa má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 24.3.2021 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému uloženia povinnosti zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 119187347, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.11.2017.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalovaný, spoločnosť Silverside, a. s., ktorého jedným z predmetov činnosti je poskytovanie úverov a pôžičiek uzavrel so žalobcom ako spotrebiteľom dňa 22.11.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 119187347, na základe ktorej mali byť žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.100 EUR. Dlžník bol povinný vrátiť veriteľovi poskytnuté finančné prostriedky spolu s odplatom za poskytnutie úveru v pravidelných 60 - ich mesačných splátkach po 28,52 EUR. Súčasne s uzavretím predmetnej zmluvy o úvere došlo medzi zmluvnými stranami aj k uzavretiu dohody o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej veriteľ pristúpil k výkonu zrážok zo mzdy žalobcu a predložil zamestnávateľovi žalobcu uzavretú dohodu o zrážkach zo mzdy. Žalovaný sa domáha u zamestnávateľa žalobcu, ktorým je spoločnosť HI Kongres Hotel Žilina, s. r. o., so sídlom Športová 2, 010 01 Žilina, IČO: 47 504 781, výkonu zrážok z jeho mzdy, a to na základe dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 22.11.2017, ktorú doručil na mzdové oddelenie zamestnávateľa žalobcu. Podaním zo dňa 18.02.2021 však žalobca doručil Okresnému súdu Žilina návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby konajúci uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy k predmetnej úverovej zmluve. Dňa 25.02.2021 konajúci súd o tomto návrhu rozhodol, a to tak, že uznesením vydaným pod sp. zn.: 42Csp/11/2021 - 34 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobcu vykonávaných na základe dohody o zrážkach zo mzdy k predmetnej úverovej zmluve. Vo veci konajúci súd zároveň týmto uznesením

uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti predmetného uznesenia podal proti žalovanému žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať určenia neplatnosti právneho úkonu. Vzhľadom na to, že možnosť podania žaloby o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy explicitne nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu (čo je podmienkou prípustnosti žaloby v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku), žalobca sa touto žalobou domáha, aby konajúci súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia sa konajúci súd bude musieť zaoberať prejudiciálnou otázkou neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

3. Nakoľko žalobca popiera dôvodnosť uspokojovaného nároku i platnosť samotnej dohody o zrážkach zo mzdy, v súlade s Uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 25.02.2021, vydaným pod sp. zn.: 42Csp/11/2021-34 sa žalobca domáha touto žalobou uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobcu, vykonávaných na podklade dohody o zrážkach zo dňa 22.11.2017, uzavretej za účelom zabezpečenia pohľadávok vyplývajúcich zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere na refinancovanie č. 119187347.

4. Potrebu uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy pre neplatnosť samotnej dohody o zrážkach zo mzdy odôvodnil tým, že predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskom vzťahu, ktorá nebola individuálne dojednaná, a preto je neplatná (ustanovenie § 53 ods. 5) zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka) a zabezpečenie zmluvy o úvere dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorej uzatvorenie nemal možnosť spotrebiteľ odmietnuť, je potrebné považovať za neplatné (ustanovenie § 37 ods. 1) zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka). Dohoda o zrážkach zo mzdy spôsobuje značný nepomer v právach medzi spotrebiteľom a dodávateľom, v dôsledku čoho je táto neprijateľnou zmluvnou podmienkou obsiahnutou v predmetnom spotrebiteľskom vzťahu. Takáto zmluvná podmienka je platná jedine vtom prípade, ak bola medzi zmluvnými stranami individuálne dojednaná. Individuálnosť dojednania neprijateľnej zmluvnej podmienky je daná v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) len vtedy, ak mal spotrebiteľ reálnu možnosť upraviť obsah takejto zmluvnej podmienky. Žalobca svoje tvrdenia o tom, že v prejednávacom prípade nedošlo k individuálnemu dojednaniu zmluvnej podmienky opiera najmä o to, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy bola vopred predformulovaná a predložená žalobcovi bez možnosti zmeny jej obsahu, resp. možnosti akýchkoľvek úprav zo strany žalobcu. Individuálnosť dojednania akejkoľvek neprijateľnej zmluvnej podmienky pritom predpokladá jednak jej uzatvorenie na osobitnej listine podpísanej oboma zmluvnými stranami, a zároveň poučenie o obsahu takejto zmluvnej podmienky a jej dôsledkoch pre spotrebiteľa za súčasnej reálnej možnosti spotrebiteľa ovplyvniť znenie samotnej dohody o zrážkach zo mzdy, resp. vymôcť si prípadnú zmenu jej znenia. V uvedenom prípade pritom nemal žalobca reálnu možnosť akokoľvek disponovať s obsahom predmetnej dohody, resp. nemal možnosť zmeniť jej obsah ani ju odmietnuť. Takéto konanie je v priamom rozpore so zmyslom a účelom prijatej právnej úpravy na ochranu práv spotrebiteľov, ku ktorej došlo v súvislosti s existenciou Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Spotrebiteľ si takýmto spôsobom neprimerane zhoršil svoje postavenie voči dodávateľovi, a to bez toho, aby mal možnosť uzatvorenie takejto dohody odmietnuť. Týmto, na základe svojej neobmedzenej vôle, môže veriteľ vymáhať od dlžníka kedykoľvek v budúcnosti dlh, ktoré reálne neexistuje, resp. aj plnenie, na ktoré nemá veriteľ žiaden nárok. Bez akéhokoľvek obmedzenia tak stavia navrhovateľa do pozície, kedy tento stráca právo disponovať s jeho príjmom ako s vlastným majetkom, a to bez platného právneho základu.

5. Žalobca poukázal na skutočnosť, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je neurčitým právnym úkonom v zmysle ustanovenia § 551 ods. 1) zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, nakoľko táto neuvádza presnú výšku pohľadávky, ktorú dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje (keďže táto dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje okrem istiny a odplaty za poskytnutie úveru domáhať sa aj zaplatenia rozličných sankčných plnení a iných plnení v neurčitej výške), čím nie je naplnená požiadavka určitosti právneho úkonu. Z uvedeného tak vyplýva, že samotné zabezpečenie záväzku žalobcu ako dlžníka vopred podpísanou dohodou o zrážkach zo mzdy bez vyplnenia dlžnej sumy a určenia presných pravidiel pre jej určenie predstavuje neprimeranú a neprijateľnú požiadavku poskytovateľa úveru. Navyše je potrebné dbať aj na tú skutočnosť, že ak sa vykonávajú zrážky vyššie než pri výkone rozhodnutia, ide o neplatný právny úkon, čím nie sú splnené atribúty určitosti právneho úkonu a v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1) zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka takýto právny úkon, ktorý nie je určitý, je neplatný.

6. Žalobca v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere a predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy ako neinformovaný spotrebiteľ bez právnického vzdelania nedokázal vyhodnotiť túto zmluvnú podmienku a poukázať na to, že je neprijateľná, ani nedokázal rozoznať nesúlad inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy so zákonom. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy tak umožňuje postihnúť majetok spotrebiteľa v podobe jeho mzdy aj z nekalých zmluvných podmienok alebo v rozpore s kogentnými predpismi bez predchádzajúceho posúdenia nezávislým súdom. V zmysle predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, poskytovateľ úveru alebo veriteľ sám určuje výšku dlžnej sumy, túto predkladá platiteľovi mzdy za účelom vykonávania zrážok, a to aj v prípade plnení z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Dlžník tieto zrážky nemôže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť, a to kvôli neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Takáto zmluvná podmienka v predformulovanej forme je tak neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a poškodzuje ho. S touto zmluvnou podmienkou žalobca pri uzatváraní predmetnej zmluvy o úvere nebol oboznámený a nebol mu objasnený inštitút dohody o zrážkach zo mzdy. Zdôraznil, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii z hľadiska informovanosti, či vyjednávacej pozície v rámci kontraktácie a Súdny dvor Európskej únie vo viacerých rozhodnutiach zdôraznil nerovnováhu na úkor spotrebiteľa a dôvodnosť jeho zvýšenej ochrany ex offa. V súvislosti s uvedeným žalobca poukázal na čl. 6 smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorého účelom je bránenie uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečovanej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožnenie vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Ďalej poukázal na článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS zo dňa 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity vtom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti súd vydať predbežné (neodkladné) opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.

7. Vyslovil názor, že obdobná dohoda o zrážkach zo mzdy o akú ide aj v prejednávacom prípade pritom bola posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka okrem iného aj Komisiou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich. O neplatnosti obdobnej dohody o zrážkach zo mzdy bolo rozhodnuté slovenskými súdmi v mnohých obdobných prípadoch. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 01.06.2016, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn.: 3Co/328/2015, v ktorom sa uvádza: „Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v eurokonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (pórov, rozsudok C-106/77 Simmenthal). Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie smernice 93/13/EHS jej užitočného úžitku.“, rozsudok Krajského súdu Nitra zo dňa 11.02.2015, vydané v konaní vedenom pod sp. zn.: 25CoPr/5/2014, v ktorom sa uvádza: „Na základe vyššie uvedených výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8400042897 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 20.01.2012 je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože v rozpore s ustanovením § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, neobsahuje poučenie žalobkyne o dôsledkoch jej uzavretia a možnosti ju odmietnuť a takéto zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy podľa zákona neprípustné, tiež preto, že je v rozpore s ustanovením § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný a je v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa zrozumiteľne; inak je neplatný a je v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Na absolútnu neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy súd prihlíada z úradnej povinnosti. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že návrh je dôvodný, preto mu v celom rozsahu vyhovel a určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8400042897 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 20.01.2012

je neplatná. Obranu žalovaného spočívajúcu v tvrdení, že v zmluve o revolvingovom úvere je jasne uvedená celková suma, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť a aj suma mesačných splátok, súd nepovažoval za dôvodnú. Neurčitost' obsahu dohody nespočívala v splátkach vo výške 80,34 eura mesačne, ale v tom, že nebola časovo obmedzená a vzťahovala sa na akékoľvek aj budúce pohľadávky žalovaného, až do momentu, keď žalovaný uzná za vhodné oznámiť zamestnávateľovi, že jeho pohľadávky sú splatené." a rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 31.10.2012, vydané v konaní vedenom pod sp. zn.: 3Co/353/2012, ktorým krajský súd potvrdil okresným súdom nariadené predbežné opatrenie, ktorým bolo zamestnávateľovi spotrebiteľa uložené zdržať sa zrážok zo mzdy vykonávaných na základe dohody o zrážkach zo mzdy predformulovanej v zmluve o úvere v prospech veriteľa Poštovej banky, a.s. Odvolací súd skonštatoval, že spotrebiteľ sa pri podpise zmluvy o úvere musel podrobiť vopred určenej a sformulovanej zmluvnej podmienke vo formulárovej spotrebiteľskej zmluve bez toho, aby s ním Poštová banka, a.s. túto podmienku individuálne dohodla.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti vyslovil presvedčenie, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskom právnom vzťahu, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol reálne ovplyvniť, a preto je nutné považovať ju ex lége za neplatnú. Na základe takejto neplatnej zmluvnej podmienky nemôže dochádzať k realizácii zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného.

9. Žalobca zároveň na podporu svojich tvrdení poukázal na ust. § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa podľa ktorého je neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Z citovaného znenia ustanovenia § 5a zákona o ochrane spotrebiteľa nesporne vyplýva, že zabezpečenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy je neprípustné, ak spotrebiteľ nebol poučený o dôsledkoch uzavretia tejto dohody a nemal možnosť ju odmietnuť. Žalobca v uvedenej súvislosti poukazuje na to, že o takýchto následkoch uzatvorenia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy poučený nebol, len mu táto bola predložená na podpis bez možnosti jej zmeny alebo odmietnutia, pričom ak žalobca chcel uzatvoriť samotnú úverovú zmluvu, musel pristúpiť aj k dohode o zrážkach zo mzdy. Čo sa týka prípadných klauzúl obsiahnutých v samotnej dohode o zrážkach zo mzdy, ktorými spotrebiteľ vyhlasuje že si je vedomý toho, že uzatvorenie dohody je dobrovoľné a bol poučený o možnosti ju odmietnuť uvádzame, že možnosť odmietnuť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy je potrebné skúmať z objektívneho hľadiska, teda či mal aj reálnu možnosť odmietnuť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy a aj napriek tomu uzatvoriť samotnú úverovú zmluvu. Poukázal na to, že samotné uzatváranie úverovej zmluvy prebiehalo tak, že zástupca žalovaného predložil žalobcovi na podpis úverovú zmluvu spolu s množstvom iných dokumentov (okrem iného aj s dohodou o zrážkach zo mzdy), pričom zo samotného konania žalovaného vyplývalo, že všetky tieto dokumenty tvoria neodmysliteľné súčasť samotných úverovej zmluvy, bez ktorých úverový vzťah nemôže vzniknúť. Na základe uvedeného je tak zrejmé, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je v zmysle ustanovenia § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa neplatná, nakoľko spotrebiteľ pred jej uzatvorením nebol poučený o dôsledkoch jej uzatvorenia a nemal faktickú možnosť ju odmietnuť.

10. Žalobca vyslovil aj presvedčenie, že žalovaný nemá nárok na žiadne plnenie nad rámec istiny poskytnutého úveru, čo odôvodňuje najmä tým, že predmetnú úverovú zmluvu je potrebné považovať za neplatnú, pričom samotná neplatnosť úverovej zmluvy spôsobuje aj neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy ako akcesorického právneho úkonu. Neplatnosť úverovej zmluvy pritom odôvodnil tým, že v úverovej zmluve zo dňa 22.11.2017 č. 119187347, v zmysle ktorej má výška ročnej úrokovej miery dosahovať hodnotu 18,98 % ročne, skutočná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov má dosahovať mieru 20,72 % ročne a hodnota odplaty má dosahovať výšku 18,98 % ročne. Podľa prehľadu priemerných odplát za poskytnutie obdobných úverov vyplýva, že v čase uzavretia predmetnej zmluvy priemerná výška úrokovej miery na finančnom trhu za obdobné úverové produkty dosahovala mieru 6,48 % ročne a priemerná hodnota RPMN dosahovala mieru 6,14 % ročne, a poukázal na Prehľad priemernej výšky odplát na finančnom trhu za rok 2017 vydávaný Národnou bankou Slovenska. Podľa § 53 ods. 6) zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka: Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis, ktorým

je nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorá podľa § 1a ods. 1 ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Dohoda o výške úrokovej sadzby za poskytnutie predmetného úveru v miere 18,98 % ročne, o výške ročnej percentuálnej miery nákladov v miere 20,72 % ročne, ako aj o odplate za poskytnutie úveru v miere 18,98 % ročne je potrebné považovať za dohodu výrazne odporujúcu zákonu ustanoveniu § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, na základe čoho tak dohoda o výške odplaty za poskytnutie úveru je neplatná. Z povahy predmetnej úverovej zmluvy nesporne vyplýva, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou odplatnou. Dohoda o výške odplaty za poskytnutie úveru je tak v prejednávacom prípade takou súčasťou zmluvy, odčlenením ktorej by samotná zmluva stratila jednu zo svojich charakteristických čŕt. Dohodu o výške odplaty za poskytnutie úveru tak nie je možné v prejednávacom prípade odčleniť od ostatného obsahu samotnej úverovej zmluvy. V zmysle uvedeného je potom potrebné dospieť k záveru, že ak je dohoda o výške odplaty za poskytnutie úveru neplatná pre jej priamy rozpor so zákonom, potom v zmysle ustanovenia § 41 poslednej vety Občianskeho zákonníka sa tento dôvod neplatnosti vzťahuje na celý právny úkon - zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

11. Tiež vyslovil názor, že zmluva je neplatná pre nedostatok oprávnenia zástupcu žalovaného uzatvárať úverovú zmluvu. Žalovaný mal predmetnú úverovú zmluvu uzatvárať prostredníctvom svojho zástupcu, teda nie priamo svojimi štatutármi. Ak teda predmetnú úverovú zmluvu uzatváral za žalovaného jeho zástupca a nie jeho vlastný štatutárny orgán, konajúci zástupca mal k takejto zmluve na preukázanie jeho oprávnenia uzatvárať takúto zmluvu pripojiť i dohodu o plnomocenstve, na podklade ktorej je oprávnený na takéto právne úkony. Takáto dohoda o plnomocenstve však nebola súčasťou zmluvnej dokumentácie od uzavretia zmluvy, na základe čoho predmetnú úverovú zmluvu nie je možné považovať za platne uzavretú, resp. za podpísanú oprávnenou - konajúcou osobou. Uvedené závery potvrdzuje i rozhodovacia prax odvolacieho súdu, pričom poukázal na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 28.03.2019, vydané pod sp. zn.: 2CoE/6/2019 - 118, v ktorom v odôvodnení tohto rozhodnutia pritom odvolací súd uviedol nasledovné: „V danom prípade z predloženej rozhodcovskej zmluvy, ktorá je súčasťou spisu, vyplýva, že bola podpísaná 4. januára 2013 povinným ako dlžníkom a mandatárom oprávneného na strane veriteľa. Predmetnú rozhodcovskú zmluvu teda neuzatváral štatutárny zástupca oprávneného, ale oprávnený ju podpísal prostredníctvom mandatára, a teda prostredníctvom priameho zastúpenia. Ak má byť uzatvorenie predmetnej rozhodcovskej zmluvy vyhodnotené ako platný právny úkon, musí byť zrejmé, že osoba vystupujúca ako zástupca oprávneného (mandatár) bola skutočne oprávnená na jeho vykonanie. V prípade zastúpenia nepostačuje len uvedenie skutočnosti, že podpisujúca osoba koná v mene mandanta ako mandatár, ale musí byť zrejmé, že osoba konajúca ako mandatár (splnomocnenec) je aj skutočne oprávnená vykonať v mene a na účet mandanta (splnomocniteľa) predmetný právny úkon - uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy. Podľa § 23 02 zastúpenie vzniká na základe zákona alebo rozhodnutia štátneho orgánu (zákonné zastúpenie) alebo na základe dohody o plnomocenstve. Zastúpenie na základe plnomocenstva vyžaduje, aby zastúpený a zástupca uzatvorili dohodu o plnej moci. Výsledkom takejto dohody je splnomocniteľom udelená plná moc splnomocnencovi. Plnomocenstvo ako jednostranný právny úkon adresovaný voči tretím osobám, ktorým splnomocniteľ splnomocňuje splnomocnenca na určitý rozsah zastupovania, nemá bez súčasnej existencie dohody o plnej moci uzatvorenej medzi zastúpeným a zástupcom žiadne právne účinky. Ak k písomnému právnomu úkonu, ktorým je uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy, nie je pripojená písomná dohoda o plnomocenstve (mandátna zmluva), nie je možné prijať záver, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená platne, keďže nie je zrejmé, či osoba konajúca za zastúpeného (oprávnený) je aj skutočne oprávnená vykonať daný právny úkon - uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy." Poznámka: Aj napriek tomu, že citované rozhodnutie pojednáva o uzatváraní rozhodcovskej zmluvy, konajúcim súdom použitý výklad je analogicky potrebné aplikovať aj na prejednávaný prípad.

12. Záverom vyslovil názor, že ak by sa konajúci súd nestotožnil s vyššie uvedenou právnou argumentáciou, potom je potrebné tiež poukázať na to, že aj napriek bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa žalovaný prostredníctvom predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy môže domáhať plnení v rozsahu úrokov a poplatkov, na ktoré tento nemá žiaden právny nárok. Vo vzťahu k zabezpečeným nárokom z úverovej zmluvy namietal nedodržanie písomnej formy úverovej zmluvy, pretože pri dodržaní písomnej formy je potrebné vychádzať z dikcie ustanovenia § 40 ods. 3) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého k dodržaniu písomnej formy dochádza vtedy, keď je právny úkon podpísaný konajúcou osobou.

Nakoľko takáto úverová zmluva je typickým bilaterálnym právnym úkonom, pre jej písomné uzavretie sa vyžaduje, aby táto bola podpísaná tak veriteľom, ako aj dlžníkom. V podpisovej časti pripojenej úverovej zmluvy sa však nachádza iba podpis zástupcu žalovaného (ktorého oprávnenie uzatvárať úverovú zmluvu doposiaľ nebolo preukázané), pričom podpis žalobcu v tejto úverovej zmluve absentuje úplne. Na základe uvedeného preto nemožno prijať záver o dodržaní písomnej formy predmetnej úverovej zmluvy. Ďalej zdôraznil uvedenie nesprávnej hodnoty RPMN v úverovej zmluve v neprospech spotrebiteľa nakoľko v predmetnej zmluve sa uvádza, že hodnota RPMN dosahuje v prejednávacom prípade úroveň 20,55 %. Takéto ustanovenie je potrebné považovať za nekalú prax dodávateľa, nakoľko v skutočnosti výška RPMN dosahuje v prípade v prípade predmetnej zmluvy úroveň až 20,72 %.

13. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 22.11.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo (variabilný symbol) 119187347, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver nasledovne: istina vo výške 1.100 EUR (Článok II. Zmluvy), ktorý bol žalobca povinný vrátiť spolu so zmluvným úrokom vo výške 18,98 % ročne (Článok II. Zmluvy). Medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 22.11.2017 uzatvorená Dohoda o zrážkach zo mzdy. Dohoda bola uzatvorená na základe ust. § 551 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších právnych predpisov. Dohoda obsahuje základné obsahové náležitosti ako na ich obsah kladie OZ.

14. Žalobca sa zaviazal vrátiť žalovanému poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 28,52 EUR (každá splátka sa skladala z časti istiny a z časti zmluvného úroku). Žalovaný ku dňu vypracovania tohto odvolania eviduje od žalobcu na úhradu splátok úveru spolu sumu vo výške 433,72 EUR. Nakoľko sa žalobca dostal do omeškania so splácaním úveru, žalovaný vyzval žalobcu na splnenie dlhu - na zaplatenie omeškaných splátok úveru, písomnými upomienkami zo dňa 07.03.2018, 04.04.2018, 05.05.2018, 04.06.2018, 02.07.2018, 02.08.2018 a výzvami prostredníctvom sms správ zo dňa 30.12.2017, 30.01.2018, 02.03.2018, 08.03.2018, 30.03.2018, 05.04.2018, 30.04.2018, 06.05.2018, 30.05.2018 a 05.06.2018. Nakoľko žalobca svoju povinnosť uhrádzať splátky úveru neplnil riadne a včas, žalovaný výzvou s názvom „PREDŽALOBNÁ VÝZVA NA ZAPLATENIE a oznámenie o zosplatnení pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 119 187 347 zo dňa 13.08.2020. Oznámil žalobcovi, že ku dňu 13.08.2020 žalovaný pristupuje ku zosplatneniu pohľadávky zo zmluvy, vyčíslil výšku dlžnej sumy na sumu 1.530,43 EUR a súčasne vyzval žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy (sumy zosplatneného úveru). Žalovaný zároveň upozornil žalobcu na to, že v prípade, ak žalovaný dlžnú sumu (sumu zosplatneného úveru) nezplatí v stanovenej lehote, žalovaný si dlžnú sumu voči žalobcovi uplatní súdnou cestou. Žalobca si oznámenie o zosplatnení pohľadávky prevzal dňa 31.08.2020. Nakoľko žalobca nereflektoval ani na Oznámenie o zosplatnení, žalovaný zaslal zamestnávateľovi žalobcu, písomnú žiadosť s názvom „Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy/iných príjmov" zo dňa 07.09.2020 (ďalej len „Žiadosť"). Ako vyplýva z obsahu žiadosti, žalovaný žiadal zamestnávateľa žalobcu o výkon zrážok zo mzdy výlučne vo výške pravidelnej splátky úveru - nie však vo vyššej ako pripúšťajú právne predpisy. Zamestnávateľ žalobcu začal vykonávať zrážky zo mzdy podľa Dohody a vo výške, ktorá neprevyšuje zákonom stanovenú maximálnu výšku zrážok zo mzdy. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca dlžnú sumu neuhradil ani v dodatočnej 14-dňovej lehote, ktorá mu bola poskytnutá v zmysle Oznámenia o zosplatnení, žalovaný dňa 06.11.2020 podal na Okresnom súde Banská Bystrica žalobu s návrhom na vydanie platobného rozkazu (ďalej len „Žaloba žalovaného") v upomínacom konaní. Žalovaný sa žalobou žalovaného domáhal vydania platobného rozkazu vo vzťahu k nároku zo zmluvy. Okresný súd Banská Bystrica po posúdení obsahu žaloby žalovaného vydal platobný rozkaz dňa 02.12.2020, upomínacie konanie vedené pod sp. zn. 4Up/2052/2020. Žalobca proti Platobnému rozkazu dňa 28.12.2020 podal odpor. Žalovaný sa k odporu žalobcu vyjadril podaním zo dňa 28.01.2021 a navrhol, aby bolo uvedené konanie postúpené na miestne príslušný Okresný súd Žilina.

15. Žalovaný vyslovil názor, že žalobu považuje za šikanóznú, žalobca neosvedčil ani jednu skutočnosť, na ktorú sa v žalobe odvoláva. Dohoda neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by spôsobovalo neplatnosť tohto právneho úkonu; medzi žalobcom a žalovaným bola Dohoda uzatvorená v súlade s platnými právnymi predpismi, a preto mal a žalovaný aj má legitímne právo na výkon zrážok zo mzdy; žalobca bol pred zaslaním žiadosti v pravidelnom a dlhodobom omeškaní so splácaním úveru, pričom žalobca neosvedčil ani naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu. Vo vzťahu k týmto tvrdeniam však poukázal na potrebu osvedčenia neodkladnej úpravy pomerov medzi procesnými stranami vo vzťahu k neodkladnému opatreniu. Tiež zdôraznil, že žalobca nepreukázal, že by došlo vôbec k úhradám aspoň základnej istiny úveru. Ako už žalovaný poukázal, k úhrade základnej istiny

úveru zo strany žalobcu nedošlo, a preto nemožno konštatovať, že je žalobca vystavený nepriaznivej finančnej situácii; je pasívny, a odmieta plniť aj základnú istinu úveru.

16. Žalovaný zdôraznil, že príslušenstvo zmluvy (zmluvný úrok, úroky z omeškania, zmluvná pokuta) sú dohodnuté plne v súlade s príslušnými právnymi predpismi a nespôsobujú značný nepomer v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa.

17. K námietke žalobcu, že dohoda je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá nebola individuálne dojednaná a preto je neplatná, lebo spôsobuje značný nepomer medzi právami žalobcu ako spotrebiteľa a žalovaného ako dodávateľa vyslovil názor, že nie je zrejmé, na základe akých skutočností dospel žalobca k tomu, že dohoda spôsobuje značný nepomer medzi právami žalobcu a žalovaného a to v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Žalovaný namietal, že dohoda nespôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech žalobcu. Zrážky zo mzdy predstavujú zabezpečenie splnenia dlhu veriteľa za situácie, ak dlžník svoj dlh riadne a včas neplní. V dôsledku uskutočňovania zrážok zo mzdy sa nezvyšuje finančné zaťaženie žalobcu. Na základe zrážok zo mzdy len dochádza k takému plneniu dlhu žalobcu, ako by ho žalobca plnil sám, v prípade, že by plnil splátky úveru priamo žalovanému tak ako sa so žalovaným v zmluve dohodol - t.j. riadne a včas. Zrážky zo mzdy vo svojej podstate teda predstavujú výlučne spôsob splácania úveru, a to z „alternatívnych“ zdrojov, ktoré náležia žalovanému, avšak ešte sa nedostali do jeho dispozície. Nakoľko právo na mzdu žalobcu, ktoré je obmedzené zrážkami zo mzdy a právo žalovaného na splatenie poskytnutého úveru žalovaným sú navzájom konfliktné práva, je potrebné zanalyzovať, ktorému právu je potrebné dať prednosť. Žalovaný preto pristúpil k vykonaniu testu proporcionality v zmysle Alexyho vážiacej formule, kde na jednej strane stojí právo žalobcu na mzdu a na druhej strane právo žalovaného na riadne a včasné splatenie poskytnutého úveru.

18. V odôvodnení vykonal test proporcionality, ktorý je založený na nasledujúcich troch krokoch. Prvým krokom (A) je test dostatočne dôležitého cieľa (test of legitimate aim/effect), teda test vhodnosti (Geeignetheit) - či zásah smeruje k cieľu, ktorý je dostatočne dôležitý na ospravedlnenie zásahu; a test racionálnej väzby medzi zásahom a cieľom zásahu - či daným prostriedkom je možné dosiahnuť akceptovateľný cieľ. Druhým krokom (B) je test nevyhnutnosti (test potrebnosti použitia daného prostriedku zásahu (Erforderlichkeit, test of necessity, test of subsidiarity) - teda či nebolo možné použiť šetrnejší zásah. Napokon tretím krokom (C) je test proporcionality v užšom slova zmysle (Angemessenheit, test of proportionality in strict sense, proporcionate effect), ktorý zahŕňa jednak (C1) praktickú konkordanciu (praktickú súladnosť), t.j. test zachovania maxima z oboch základných práv, ako aj (C2) tzv. Alexyho vážiacu formulu, vážiaci vzorec. Názor oprel o odôvodnenie rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 439/2016 zo dňa 27.10.2016.

19. Uviedol, že test legality dáva odpoveď, či je obmedzenie práva na základe zákona (čl. 13 ods. 2 Ústavy SR) - v danom prípade áno, k obmedzeniu práva na mzdu dochádza na základe ust. § 551 OZ.

20. Test vhodnosti a racionálneho prepojenia dáva odpoveď, či obmedzenie práva a slobody sleduje právom aprobovaný cieľ, pričom musí existovať racionálne prepojenie medzi cieľom sledovaným právnou normou a obmedzením práva/slobody - v danom prípade áno, obmedzenie práva na mzdu možno považovať za adekvátny prostriedok ochrany práv Žalovaného, pretože Žalovaný v prípade, ak Žalobca neplnil svoj dlh riadne a včas, si svoje právo na plnenie chránil zákonom povoleným a primeraným prostriedkom -v zmysle ust. § 551 OZ zrážkami zo mzdy.

21. Test nevyhnutnosti - (test potrebnosti použitia daného prostriedku) dáva odpoveď, či obmedzenie práva alebo slobody je uskutočňované len v nevyhnutnej miere - v danom prípade áno - zrážky zo mzdy sa vykonávajú v zákonom povolenej miere, podľa názoru Žalovaného nie je šetrnejší zásah do práva žalobcu na mzdu (na zaplatenie časti mzdy) v súvislosti s právom na plnenie žalovaného.

22. Posledným kritériom je test primeranosti v užšom zmysle. Zahŕňa posúdenie praktickej súladnosti a Alexyho vážiacu formulu. Praktická súladnosť znamená zachovanie maxima z oboch práv. Teda, či pri strete nebolo jedno z práv neprimerane obmedzené na úkor druhého, čo sa týka kvantity zachovania práva, teda či z jedného práva nezostalo neprimerane málo vzhľadom na druhé právo. Ďalej je potrebné posúdiť takzvanú Alexyho vážiacu formulu, teda či intenzita zásahu do práva bola nízka, stredná alebo podstatná.

23. Test proporcionality stricto sensu v uvedenom prípade nebolo možné zachovať obidve práva popri sebe. K obmedzeniu práva na mzdu Žalobcu však došlo v súlade s právnymi predpismi. Alexyho vážiaca formula v danom prípade je teda potrebné porovnať intenzitu zásahu do práva žalobcu na mzdu s mierou uspokojiteľnosti práva žalovaného na plnenie dlhu riadne a včas, pričom intenzita zásahu a miera uspokojenia nadobúdajú jednu z hodnôt „nízka“, „stredná“ a „podstatná“.

24. Žalovaný vzhľadom na uvedený rozbor vyslovil názor, že intenzita zásahu do práva žalobcu na mzdu je nízka. Žalovaný zamestnávateľa žalobcu v žiadosti požiadal, aby v prípade, že zrážky zo mzdy/z iných príjmov žalobcu presahujú výšku zrážok stanovenú zákonom, aby zamestnávateľ žalobcu vykonával zrážky v zmysle zákona do maximálnej možnej výšky. Žalovaný teda postupoval prísne v súlade s Dohodou (článok II. ods. 3,4 Dohody, článok III. bod 1,2,3,4,5 Dohody) a v súlade s ust. § 551 a nasl. OZ. Keďže zrážka zo mzdy je oveľa nižšia, ako je zákonom povolená, preto je možné podľa názoru žalovaného intenzitu zásahu do práva žalobcu na mzdu kvalifikovať ako nízku (a to žalovaný ani nezohľadnil fakt, že v danom prípade sa žalobca snaží špekulatívnou žalobou dosiahnuť stav, aby sa v zmysle Dohody neplnilo). Žalovaný má za to, že na druhej strane je miera uspokojenia práva žalovaného vysoká, nakoľko uskutočňovaním zrážok zo mzdy a teda postupným splácaním úveru žalobcom je právo žalovaného na riadne a včasné plnenie dlhu v splátkach splnené úplne. Ak výsledok hodnotenia navzájom konfliktných práv je taký, že intenzita zásahu do práva žalobcu na mzdu je nízka, avšak súčasne miera uspokojiteľnosti práva žalovaného na splatenie poskytnutého úveru je vysoká, žalovaný má za to, že je namieste sa prikloniť k právu žalovaného na riadne a včasné splatenie poskytnutého úveru a poskytnúť mu v zmysle článku 46 a nasl. Ústavy náležitú súdnu ochranu, ktorá je o to naliehavejšia. Navyše žalovaný namieta, že nie je namieste poskytovať žalobcovi akúkoľvek ochranu v prípadoch, ak tento zjavne nedôvodne neplní svoje zákonné a zmluvné povinnosti, a preto sa potreba súdnej ochrany žalovaného javí o to naliehavejšia.

25. Vyslovil názor, že neobstojí tvrdenie žalobcu o tom, že dohoda bola vopred naformulovaná a predložená žalobcovi bez možnosti ovplyvniť jej obsah. Dohoda je totižto vyhotovená na samotnom dokumente, ktorý je nezávislý od zmluvy a nie je súčasťou zmluvy. Uzatvorenie dohody nemalo žiaden vplyv na uzatvorenie zmluvy a/alebo poskytnutie úveru, resp. poskytnutie úveru nebolo podmienené uzatvorením dohody. Žalovaný ako pred uzatvorením zmluvy a dohody a poskytnutím úveru, tak aj po poskytnutí úveru postupoval a stále postupuje striktnie v medziach ako OZ, tak aj zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“). Vo vzťahu k uvedenému žalovaný uviedol, že ust. § 551 ods. 1 OZ jasne definuje, že „uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.“ Zákon o ochrane spotrebiteľa v ust. § 5a ods. 1 písm. a) zároveň jasne vymedzuje, že „nepripustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.“ Z uvedeného je tak nepochybné, že samotný OZ a Zákon o ochrane spotrebiteľa predpokladajú uzatvorenie a následné využitie dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho prostriedku k spotrebiteľskej zmluve.

26. K námietke žalobcu ohľadom neurčitosti právneho úkonu z dôvodu, že dohoda údajne neuvádza presnú výšku pohľadávky, ktorú zabezpečuje vyslovil názor, že dohoda je platná a plne v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Zároveň dohoda neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Dohoda neobsahuje ani jednu z podmienok, ktoré slovenské právne predpisy označujú v ust. § 53 a nasl. OZ za neprijateľné. Žalovaný v tejto súvislosti zdôraznil, že v ust. článku II. dohody sa vymedzuje výška pohľadávky žalovaného voči žalobcovi v súlade so zmluvou a vymedzuje sa mechanizmus uskutočňovania zrážok zo mzdy, ktorý je vymedzený v súlade s ust. § 551 a nasl. OZ. V tejto súvislosti žalovaný uvádza, že: Zmluva presne vymedzuje spôsob výpočtu omeškanej pohľadávky, resp. spôsob ako má žalovaný nakladať s plnením žalobcu v ust. článku II. 8,9, článku IX. Zmluvy) a Dohoda v nadväznosti na vyššie uvedené vymedzuje mechanizmy jednak výpočtu zabezpečenej pohľadávky, ktorá sa má uspokojiť prostredníctvom zrážok zo mzdy a jednak obmedzuje žalovaného v rozsahu vymáhania dlžnej sumy, a to z nasledovných dôvodov. Dohoda vymedzuje maximálnu výšku pohľadávky, ktorá môže byť prostredníctvom zrážok zo mzdy uspokojená sumou 1.711,20 EUR (článok II. bod 1

Dohody); zrážky zo mzdy sa vykonávajú až do doby, kým nedôjde k splneniu dlžnej (resp. omeškanej) pohľadávky (článok II. bod 4 Dohody). Žalovaný ako veriteľ je povinný oznámiť platiteľovi mzdy, že došlo k splneniu pohľadávky. Žalovaný oboznámil pred začatím zrážok zo mzdy žalobcu o výške jeho aktuálneho dlhu, a to

aj s presným výpočtom výšky tohto dlhu podľa Zmluvy. K námietke žalobcu, že zmluva je neplatná z dôvodu, že celková výška odplaty za poskytnutie úveru dohodnutá v Zmluve prevyšuje maximálne prípustnú výšku v čase uzavretia zmluvy uviedol, že toto tvrdenie je zjavne nesprávne a zavádzajúce, a opierajúce sa o dôkaz, ktorý neobstojí. Z dokumentu označeného ako „Eurozóna - úrokové miery úverov - nové obchody - EUR v % p.a.“, vôbec nie je zrejmé, akého časového obdobia poskytovania úverov sa tento dokument týka, a taktiež skutočnosť, že ide o „údajnú“ štatistiku týkajúcu sa poskytovania úverov bankami, a nie nebankovými subjektmi, ktorým je aj žalovaný. Žalobcom predložený dokument nie je relevantným dôkazom, má žalovaný jednoznačne za to, že tak výška úrokovej sadzby za poskytnutie úveru, výška RPMN ako aj výška odplaty za poskytnutie úveru sú v zmluve dojednané platne a v súlade s právnymi predpismi. Ako vyplýva z Článku II Zmluvy, úroková sadzba úveru bola dohodnutá vo výške 18,98 % ročne, RPMN bola určená vo výške 20,55 %, priemerná RPMN bola určená vo výške 14,01 % a odplata podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) bola určená vo výške 18,98 %. Žalovaný uviedol, že na základe informácií, zverejnených Ministerstvom financií SR, najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 3. štvrťrok 2017 - platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.11.2017 do 15.02.2018 (pozn. Zmluva bola uzatvorená dňa 22.11.2017) v rozsahu zmluvnej splatnosti nad 1 do 5 rokov vrátane, bola najvyššia miera odplaty stanovená vo výške 20,56 %. V súlade s uvedeným tak možno podčiarknuť, že RPMN, ako aj maximálna možná odplata, bola stanovená vo výške, ktorú upravilo Ministerstvo financií SR. Žalovaný tiež vo vzťahu k výške priemernej RPMN, odkázal na Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok 2017, ktoré vydáva Ministerstvo financií SR, a na základe ktorých sa určuje priemerná výška RPMN. Vo vzťahu k poskytnutým ostatným spotrebiteľským úverom so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov vo výške do 1.500,- EUR bola priemerná RPMN stanovená vo výške 14,01 %, teda v rovnakej výške ako bolo uverejnená aj v obsahu Zmluvy. Vo vzťahu k vyššie uvedenému je tak možné zhodnotiť, že Zmluva a zmluvné plnenia boli dohodnuté v súlade s právnymi predpismi.

27. Žalovaný poukázal aj na ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády, ktoré stanovuje, že „odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov“. Nariadenie vlády zároveň v ust. § 1a ods. 1 poukazuje na to, že „odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov.“ Čo sa týka RPMN, tak aj Národná banka Slovenska zdôraznila, že RPMN vyjadruje reálnu cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Predmetné stanovisko Národnej banky Slovenska potvrdzuje aj ust. § 11 ods. 1 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré jasne uvádza, že „poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak ročná percentuálna miera nákladov úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.“ Teda priemerná RPMN bola stanovená vo výške 14,01 % zverejnením Ministerstva financií Slovenskej republiky; v zmluve bola odplata stanovená vo výške 18,98 %, teda vo výške, ktorá neprekračovala najvyššiu prípustnú mieru odplaty, stanovenú Ministerstvom financií Slovenskej republiky. Výška odplaty súčasne neprekračovala dvojnásobok priemernej RPMN a RPMN bola stanovená vo výške 20,55 %, teda vo výške, ktorá neprekračovala najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorá bola stanovená Ministerstvom financií Slovenskej republiky. Maximálna výška odplaty bola stanovená vo výške 20,56 %.

28. K námietke žalobcu, že zmluva je neplatná aj z dôvodu, že k zmluve nebola pripojená dohoda o plnomocenstve pre splnomocneného zástupcu žalovaného, ktorý podpísal zmluvu v mene žalovaného uviedol, že toto tvrdenie považuje právne nezmyselné a podľa názoru žalovaného aj čisto špekulatívne.

29. Žalovaný nepopiera tvrdenie žalobcu, že so žalobcom uzavrel zmluvu dňa 22.11.2017 prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu. Ako vyplýva (aj) z preambuly Zmluvy, týmto zástupcom žalovaného bol pán Ľudovít Košťál, ktorý ako viazaný finančný agent žalovaného, v súlade s ustanoveniami zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve, v znení neskorších predpisov, dojednal so žalobcom poskytnutie Úveru a aj zabezpečil s tým súvisiace

uzavretie zmluvy medzi žalobcom a žalovaným. O skutočnosti, že zmluvu za žalovaného uzatvára splnomocnený zástupca žalovaného bol žalobca informovaný. Žalobca mal jednoznačne vedomosť o tom, že zmluva je dojednaná a uzatváraná prostredníctvom viazaného finančného agenta - pána Ľudovíta Koštiala. Pán Ľudovít Koštial podpísal a uzavrel Zmluvu v mene žalovaného na základe plnomocenstva udeleného žalovaným dňa 28.12.2016. Plnomocenstvo pre pána Ľudovíta Koštiala bolo odovzdané Žalobcovi pri podpise Zmluvy, spolu s jedným vyhotovením Zmluvy, a spolu so všetkou dokumentáciou k úveru. Žalovaný si dovoľuje zdôrazniť, že zo žiadneho ustanovenia akéhokoľvek všeobecne záväzného právneho predpisu platného na území Slovenskej republiky nevyplýva povinnosť pevne spojiť plnomocenstvo (resp, dohodu o plnej moci) s písomným vyhotovením právneho úkonu, ktorý je podpisovaný splnomocnencom jednej zo zmluvných strán. Skutočnosť, že plnomocenstvo pre zástupcu žalovaného, ktorým bol pán Ľudovít Koštial, nebolo pevne spojené s vyhotovením zmluvy, nemá a ani nemôže mať žiadny vplyv na platnosť a účinnosť zmluvy. Pritom uviedol, že plnomocenstvo bolo dňa 28.12.2016 udelené žalovaným Ľudovítovi Koštialovi.

30. K absencii písomnej formy uviedol, že tvrdenie je účelové, pretože ním predložená zmluva obsahuje aj podpis žalobcu.

31. Obdobne k tvrdeniu o nesprávne uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa RPMN 20,55 %, pričom správne má byť uvedená hodnota 20,72 % namietal absenciu výpočtu, ktorým by bolo možné overiť danú hodnotu. Podstatným pre určenie hodnoty RPMN je výlučne vzorec, ktorý upravuje Zákon o spotrebiteľských úveroch a ktorý (mysliac tým vzorec) bol, spolu s presným výpočtom RPMN odovzdaný žalobcovi pred uzatvorením zmluvy, ako aj pri uzatváraní zmluvy, a to prostredníctvom dokumentu: „Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN)" zo dňa 18.10.2017 - pred uzatvorením zmluvy a poskytnutím úveru boli žalobcovi poskytnuté informácie o RPMN; prostredníctvom dokumentu: „Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN)" zo dňa 22.11.2017 - predmetné informácie boli žalobcovi poskytnuté súčasne s uzatvorením zmluvy a poskytnutím úveru.

32. Záverom žalovaný poukázal na čl. 2 ods. 2 CSP, ktorý poukazuje na to, že „právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý s ustálenou rozhodovacou praxou." Ako poukazuje právna teória, princíp právnej istoty chráni jednu z absolútne kľúčových hodnôt civilného procesu, a to predvídateľnosť súdnych rozhodnutí. Vo vzťahu k uvedenému poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice II pod sp. zn.: 41Cpr/22/2018, podľa ktorého zmluva bola uzavretá v súlade s právnymi predpismi a neobsahuje neprijateľné podmienky. To, že formulárový text zmluvy, ako aj dohody, neobsahuje neprijateľnú podmienku a že dohoda o zrážkach zo mzdy ako aj zmluva o spotrebiteľskom úvere sú platné, spoľahlivo ustálil Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn.: 41Cpr/22/2018 2018 medzi žalobcom, Martina Šulfová, bytom Mikoviniho 23/26, 040 11 Košice, Slovenská republika, dátum narodenia: 29.06.1989 proti žalovanému spoločnosti Silverside, a.s., so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava, Slovenská republika, identifikačné číslo: 50 052 560 zastúpená advokátskou kanceláriou VIVID LEGAL, s. r. o., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, Slovenská republika, identifikačné číslo: 36 807 915 o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok (ďalej len „Súdne konanie 1"). Okresný súd Košice II v rozsudku zo dňa 12.09.2019 (ďalej len „Rozsudok 1") konštatoval, že text dohody o zrážkach zo mzdy, zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahuje neprijateľnú podmienku a že tak dohoda o zrážkach zo mzdy ako aj zmluva o spotrebiteľskom úvere (obe formulárové zmluvy) sú platné (najmä body 37 až 42 Rozsudku). Rozsudok 1 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 05.09.2019, č. k.: 2CoPr/II/2019 (ďalej len „Rozsudok KS v KE"), ktorý v bode 27. Rozsudku KS v KS judikoval nasledovne: „odvolací súd súhlasí so závermi prvoinštančného súdu, podľa ktorých predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má písomnú formu a všetky náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a poskytnutý úver v nej je jasne a zrozumiteľne špecifikovaný, a takto stí identifikované aj dohodnuté splátky. Žalobkyňa nepreukázala žiaden dôvod neplatnosti zmluvy o úvere ani dôvody, pre ktoré by bolo nevyhnutné úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Neexistujú ani dôvody, pre ktoré by uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy bola neplatná. Táto bola spísaná ako samostatný dokument a podľa jej textu (čl. III.) veriteľ poučil žalobkyňu o dôsledkoch jej uzavretia a výslovne ju upozornil (čl. III. bod 7), že ako dlžník má zákonnú možnosť jej uzavretie odmietnuť tým, že ju nepodpíše." Na základe uvedeného je tak nepochybné, že zmluvná dokumentácia žalovaného je súladná s príslušnými právnymi predpismi a neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaný má zároveň za to, že právne závery Rozsudku KS v KE sú právne záväzné aj pre všeobecné súdy v tomto súdnom konaní.

33. Žalovaný vyslovil názor, že ním uvedený rozsudok je pre rozhodnutie v tomto súdnom konaní smerodajný. Žalovaný v tejto súvislosti odkázal na ust. § 53a OZ, ustanovenia čl. 2 ods. 2 a ods. 3 CSP. Žalovaný má za to, že ak rozhodnutie súdu o neprijateľnosti podmienok zmluvy má všeobecný účinok, potom je namieste použitím analógie iuris pripísať takýto účinok i rozhodnutiu súdu, ktoré deklaruje prijateľnosť podmienok zmluvy. Ak teda žalovaný s prihliadnutím na ustanovenia vyššie uvedených právnych predpisov tvrdí, že rozsudok 1 má nasledovné dôsledky: (i) je osvedčená prijateľnosť podmienok dohody a zmluvy so všeobecným účinkom, ktorý pôsobí, resp. je nutné ho akceptovať tak v rovine hmotného práva i v súdnom procese. Opačný postup, záver, by bol podľa názoru žalovaného v rozpore s ust. OZ a CSP, (ii) i v prípade, ak by sa Okresný súd Žilina nestotožnil s argumentom o všeobecnej hmotnoprávnej, procesnoprávnej účinnosti rozsudku 1, potom žalovaný poukazuje na ust. článku 2 ods. 2 a 3 CSP a aplikáciu princípu právnej istoty. Žalovaný zdôraznil, že dohoda a zmluva sú úplne identické s dohodou o zrážkach zo mzdy a zmluvnou o spotrebiteľskom úvere, posudzovaných v Súdnom konaní 1 (s výnimkou identifikačných údajov a výšky zabezpečovanej pohľadávky). Žalovaný namietal, že údaje týkajúce sa poskytnutého úveru sú v súlade s právnymi predpismi, keď zmluvný úrok, ako aj ostatné zmluvné plnenia sú dohodnuté v súlade s právnymi predpismi, čo vyplýva zo zmluvy. Poukázal aj na ďalšie rozhodnutia, ktoré predložil súdu, rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 26.02.2019, sp. zn.: 6Csp/167/2018; Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 13.03.2019, sp. zn.: 9Csp/218/2018; Rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 23.04.2019, sp. zn.: 8Csp/19/2018; Rozsudok Okresného súdu Kežmarok zo dňa 30.04.2019, sp. zn.: 2Csp/152/2018.

34. Vo veci súd nariadil pojednávanie. Na pojednávaní sporové strany zotrvali na svojich skutkových tvrdeniach.

35. Žalobca uviedol, že pokiaľ žalovaný namietal nedôvodnosť podanej žaloby tým, že na strane žalobcu absentuje naliehavý právny záujem na rozhodnutí vo veci, tieto tvrdenia nie je možné považovať za relevantné, keďže v prejednávanej príhode ide o žalobu na plnenie podľa ustanovenia § 137 písm. a/ CSP a nejde o žalobu takzvanú určovaciu žalobu, teda o určenie, či tu právo je alebo nie je. Naliehavý právny záujem je podstatnou skutočnosťou len pri určovacích žalobách, nie však pri žalobách na plnenie. Tiež pokiaľ žalovaný vo svojom vyjadrení namietal to, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje vymedzenie pohľadávky ktorá má byť dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečená, tu poukazujem na to, že je pravdou, že dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje túto výšku pohľadávky v sume 1711,20 eur, čo však je aj celková výška, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa úverovej zmluvy, teda ide o súčasť istiny úveru a úrokov. Z ďalšieho obsahu dohody o zrážkach zo mzdy je však zrejmé, že okrem tejto sumy môže žalovaný sa domáhať na podklade tejto dohody o zrážkach zo mzdy z plnenia aj ďalších plnení, akými sú rozličné zmluvné pokuty, poplatky, úroky z omeškania a podobne, avšak takáto suma už nie je nijakým spôsobom vymedzená, ide o bližšie neurčenú sumu, kedy prakticky na základe tejto dohody o zrážkach zo mzdy sa môže veriteľ domáhať plnení v ľubovoľnej výške. Zotrval na názore, že dohoda o zrážkach zo mzdy je z daného dôvodu neurčitá a teda je neplatná. V súvislosti jeho tvrdeniami poukázal na rozsudok OS Stará Ľubovňa zo dňa 30.9.2019, vydaný pod 6C/54/2018, rozsudok OS Vranov nad Topľou zo dňa 10.10.2019 5Csp/99/2018 a rozsudok OS Vranov nad Topľou zo dňa 12.2.2020 11Csp/141/2018, v rámci ktorých súdy z nami uvádzaných dôvodov dospeli k záveru, že dohody o zrážkach zo mzdy o aké ide aj v prejednávanej príhode, teda dohody o zrážkach zo mzdy uzatvárajú žalovaným so svojimi klientmi, dokonca prakticky v rovnakom čase v akom bola uzavretá aj sporná dohoda sú neprijateľné ako aj neplatné. Rozhodnutia sú v súčasnosti právoplatné, keďže žalovaný proti nim nepodal žiaden opravný prostriedok.

36. Žalovaný zdôraznil, že dohoda je samostatný právny úkon, ktorá taktiež je uzavretá v súlade so všetkými právnymi predpismi, ako aj teda osobitným právnym predpisom, ktorým je zákon o ochrane spotrebiteľa. Sporná dohoda bola uzavretá v písomnej forme, dlžník bol pred podpisom dohody oboznámený s tým, že dohodu môže odmietnuť uzavrieť, o čom svedčí aj bod 7 čl. 3 dohody, kde je priamo nad podpisovými doložkami, takže ustanovenie nie je možné prehliadnuť. Dlžník nemusel dohodu uzavrieť. Vo vzťahu k argumentu protistrany ohľadom neurčitosti výšky zabezpečovanej pohľadávky zdôraznil, že výška je v dohode uvedená určito, z gramatického výkladu je možné dospieť k záveru, že to ustanovenie, ktoré pojednáva o výške zabezpečovanej pohľadávky je dané pevnou sumou. Aj keď je uvedené, že suma sa môže skladať aj z určitého príslušenstva, ale spôsob výpočtu príslušenstva vyplýva priamo zo zmluvy, takže zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, všetko príslušenstvo predstavuje nároky v súlade so zákonom. Vo zvyšku odkázal na svoje

predchádzajúce vyjadrenia. Obdobne poukázal na rozsudok OS Stará Ľubovňa sp.zn. 6C/54/2018, OS Vranov nad Topľou sp.zn. 5Csp/99/2018, sp.zn. 11Csp 141/2018, sp.zn. 14Csp/111/2020 OK Komárno, sp.zn. 5Csp/18/2020 OS Ružomberok, sp.zn. 9Csp/101/2019 OS Dunajská Streda, sp.zn. 25Csp/60/2020 OS Žiar nad Hronom, sp.zn. 11Csp/83/2019 OS Prievidza, sp.zn. sp.zn. 26Csp/60/2019 OS Michalovce, sp.zn. 17Csp/1/2019 OS Trenčín.

37. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov. Zamietol návrh na výsluch žalobkyne z dôvodu, že neboli tvrdené skutočnosti obmedzujúce jej slobodnú vôľu uzavrieť dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov a fakticky jej výsluch nemal čo preukázať, nakoľko spor nie je o rozporných skutkových tvrdeniach, ale právnom posúdení veci. Nanajvýš by žalobkyňa uvádzala nové skutkové tvrdenia, ktoré doposiaľ neprodukovala hoci produkovať ich mohla a mala.

38. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.11.2017 súd zistil, že žalobkyňa ako dlžník uzavrela so Silverside, a.s., so sídlom: Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560 zastúpenej Ľudovítom Košťalom, Karola Salbu 1985/11, Ružomberok na základe plnej moci ako veriteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej sa jej veriteľ zaviazal požičať úver vo výške 1 100 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť 60-timi mesačnými splátkami vo výške 28,52 eur splatných vždy v 28. deň v mesiaci, celkovou čiastkou na zaplatenie 1711,20 eur, dátumom prvej splátky 28.12.2017, termínom konečnej splátky 28.11.2022, s poskytnutou úrokovou sadzbou 18,98%, priemernou RPMN vo výške 14,01% a RPMN banky vo výške 20,55%. Súčasťou obsahu zmluvy bol aj splátkový kalendár s členením splátok na úhradu istiny a úroku.

39. Z dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 22.11.2017 súd zistil, že strany tento úkon uzavreli na samostatnej listine, na strane veriteľa žalovaného a na strane spotrebiteľa žalobkyne. Predmetnou dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečil veriteľ - žalovaný pohľadávku voči žalobkyni zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 119187347 vo výške 1 711,20 eur predstavujúcej istinu úveru spolu s príslušenstvom, pričom zamestnávateľ žalobkyne mal v zmysle Článku II. bod 3. na základe tejto dohody po jej predložení dohody vykonávať mesačné zrážky vo výške 28,52 eur vždy v riadnom výplatnom termíne v prospech žalovaného.

40. Z potvrdenia zo dňa 21.12.2020 adresovaného žalobkyni spol. HI Kongres Hotel Žilina, s.r.o., so sídlom: Športová 2, Žilina 010 01, IČO: 47 504 781 mal súd za osvedčené, že zamestnávateľ žalobkyne vykonáva žalobkyni zrážky zo mzdy v celkovej sume 141,90 eur mesačne. Z predložených výplatných pásov žalobkyne za mesiace september až november 2020 mal súd za osvedčené vykonanie zrážok zo mzdy žalobkyne mesačne v celkovej výške 141,90 eur.

41. Súd zistil, že žalovaný vyzval žalobkyňu na úhradu omeškanej splátky - splátok, listami označenými ako Upomienka č. 1 zo dňa 07.03.2018, Upomienka č. 1 zo dňa 04.04.2018, Upomienka č. 1 zo dňa 05.05.2018, Upomienka č. 1 zo dňa 04.06.2018, Posledná výzva zo dňa 02.07.2018, Posledná výzva zo dňa 02.08.2018, pričom k všetkým úkonom pripojil doručky.

42. Súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že v tomto konaní nie je oprávnený hodnotiť výšku nárokov, na ktorú má veriteľ právo v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko o nároku bude rozhodovať súd v osobitnom konaní, ktorý musí zohľadniť vykonané zrážky zo mzdy pri rozhodnutí o nárokoch veriteľa. Súd sa zaoberal zmluvou o spotrebiteľskom úvere len po formálnej stránke, pričom zistil, že zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle ust. § 9 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase jej uzavretia 22.11.2017 a nezistil ani dôvody absolútnej neplatnosti. Teda súd nezistil situáciu, že by zmluva o spotrebiteľskom úvere bola neplatná alebo neexistovala. Rovnako aj pri absencii niektorej z predpísaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., teda z hľadiska jej písomnej formy, či náležitostí stanovenými ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., je zmluva o úvere podľa ust. § 11 cit. zák. platná, avšak veriteľ má nárok len na úhradu istiny, pričom zabezpečenie nároku prípadnou dohodou o zrážkach zo mzdy či iných príjmov ostáva nedotknuté. Rovnako súd zo zmluvy predloženej veriteľom zistil, že zmluvu podpísal dlžník a žalobca tento podpis nepoprel. Teda prípadné nepodpísanie jedného rovnopisu určeného pre dlžníka nemá vplyv na platnosť uzavretia právneho úkonu. Pokiaľ žalobca namietal nedostatok oprávnenia zástupcu k podpisu zmluvy, súd musí upozorniť, že zastúpenie nemusí priamo vyplývať len zo samostatnej dohody o plnomocenstve, ale môže vyplývať aj z iných právnych úkonov. Nedostatok dohody o plnomocenstve by však musel namietat splnomocniteľ (žalovaný) (§ 33 Obč. zák.), ináč platí, že právny úkon schválil. Rovnako súd

súhlasí s názorom prezentovaným žalovaným, že plnomocenstvom sa splnomocnenec musí na žiadosť preukázať, nemusí však byť priamo spojené s právnym úkonom. Ust. § 31 ods. 4 Obč. zák. len ukladá povinnosť, udeliť plnomocenstvo pre právny úkon, pre ktorý je predpísaná písomná forma, písomne.

43. K neprijateľnosti dohody o zrážkach zo mzdy súd musí konštatovať, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, a práve za týmto účelom môže jej uzavretie dlžník odmietnuť. Obdobne práva úprava sa umožňuje dlžníkovi (tak ako aj v tomto prípade) domáhať sa uloženia povinnosti veriteľovi zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy či iných príjmov. Nepochybne súd musí ex offo spotrebiteľovi poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v eurokonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (rozsudok C-106/77 Simmenthall, ak sa formulácia Dohody o zrážkach zo mzdy sa dostala objektívne do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax).

44. Nevyhnutné je však vziať zreteľ aj na skutočnosť, že zákonodarca vo všeobecnosti nezakázal zabezpečiť pohľadávku veriteľa voči spotrebiteľovi formou dohody o zrážkach zo mzdy, avšak pre takéto zabezpečenie stavil podmienky.

45. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.1992, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

46. Podľa § 551 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.1992, proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

47. Podľa § 20 ods. 1 Zákonníka práce práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov možno zabezpečiť dohodou o zrážkach zo mzdy, ručením alebo zriadením záložného práva.

48. Podľa § 5a ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z.z. účinného od 1.5.2014 neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

49. Z vyššie uvedených právnych noriem upravujúcich inštitút dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov je zrejmé, že sa jedná o úpravu zabezpečovacieho právneho inštitútu, ktorý právny poriadok slovenskej republiky pozná a je právom dovolený. Dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov pozná nie len Občiansky zákonník, kde je upravená v piatom oddieli druhej hlavy - zabezpečenie záväzkov, ale aj zákonník práce, ako jeden z troch zabezpečovacích inštitútov pre nároky zamestnávateľa.

50. Súd sa zaoberal teda procesnou podmienkou pre určovací žalobu, nalievavým právnym záujmom na podaní žaloby. V súdenom prípade sa žalobca nedomáhal určenia neplatnosti právneho úkonu, ale uloženia povinnosti zdržať sa výkonu práva, teda nejednalo sa o žalobu v zmysle ust. § 137 písm. c/ CSP, ale druh žaloby súvisiacej so splnením povinnosti podľa § 137 písm. a/ CSP.

51. Pokiaľ dohoda mala byť určená ako neprijateľná zmluvná podmienka, súd musí konštatovať, že sa jedná o samostatný právny úkon so subsidiárnym a akcesorickým charakterom vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorý len zabezpečuje pohľadávku veriteľa. Za neprijateľné zmluvné podmienky sa podľa § 53 ods. 4 považujú ustanovenia uvedené v spotrebiteľskej zmluve, ktoré naplňajú zákonodarcom predpokladanú charakteristiku, teda nie samotný právny úkon ako právny inštitút. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako samostatný právny úkon nemá vplyv na ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, práva a povinnosti strán v ničom nepodmieňuje, teda nemôže sa jednať o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd považuje za logické, že snahou veriteľov je aspoň čiastočne zabezpečiť záväzok dlžníka, nakoľko ten mu zvyšuje možnosť vymoženía poskytnutého nároku a aj umožňuje poskytnúť úver na výhodnejších podmienok. Logicky, úver bez zabezpečenia prináša veriteľovi najväčšie riziko a preto odplata za tento druh úverov je najvyššia.

52. Žalobca tiež nepreukázal, že by takáto zmluva mu bola napriek jej obsahu, upozorneniam a poučeniam vnútená, teda že nekonal dobrovoľne. V dohode v čl. III v ods. 7 bolo výslovne hrubým

písomnom o veľkosti predchádzajúceho textu napísané poučenie (okrem iných poučení a povinnostiach vyplývajúcich z dohody) „Ako dlžník máte zákonnú možnosť odmietnuť uzavretie tejto Dohody tým, že ju nepodpíšete“. Uvedené poučenie je dostatočne zrozumiteľné a jeho obsah musí pochopiť každá priemerne spôsobilá osoba schopná vnímať a posúdiť písaný obsah. Ak dlžník nepristupuje zodpovedne k naplneniu a ochrane jeho práv a záujmov, najmä si neprečíta návrh zmluvy na jednej listine, nemožno takémuto nezodpovednému konaniu poskytnúť právnu ochranu oproti konaniu osoby, ktoré predpokladá dostatočnú pozornosť od druhej strany, teda nikoho nemožno chrániť pred sebou samým.

53. Súd preto konštatoval, že „dohoda o zrážkach zo mzdy, uzavretá medzi sporovými stranami nevykazuje znaky rozporu so zákonom“ a „dohodu o zrážkach zo mzdy nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku“, keďže ide o samostatnú dohodu a právny úkon. V článku III. bod 7 dohody o zrážkach zo mzdy bol žalobca poučený o možnosti odmietnuť túto dohodu tým, že ju nepodpíše, čo bolo zvýraznené tmavým písmom. Nie je možné vylúčiť, že odmietnutím dohody o zrážkach zo mzdy by mohol požadovať veriteľ vyššiu odplatu, čo je však logický dôsledok absencie zabezpečenia bezúčelového úveru a voči takémuto postupu nemožno nič namietať.

54. Mimo iného súd považoval zmluvné dohody o zrážkach zo mzdy za neodporujúce záujmom dlžníka, dokonca možno aj v jeho prospech, pretože umožňoval, aby veriteľ po tom, čo dlžník si prestane plniť svoje zmluvné povinnosti žiadal od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky vo výške dohodnutej splátky, čím sa predchádza zvýšenému omeškaniu a pravidelnej úhrade, teda dochádza k úhrade istiny a skôr splatným záväzkom a fakticky je tak dlžník donútený „plniť“ si zmluvné povinnosti. Tak ako uviedol súd, nič nebráni dlžníkovi domáhať sa napr. určenia, že úver je bezodplatný a bezúročný, plnenia nad určitý rozsah úhrady a pod. (prípadne domôcť sa vydanie bezdôvodného obohatenia a prípadnej náhrady škody nezákonným postupom veriteľa). Vykonávaním zrážok vo výške splátky je minimalizované riziko, že veriteľ by si mohol uplatniť iné mimozmluvné nároky, žiadať zrážky nad rozsah zmluvného nároku a pod. a umožnením dlžníkovi prípadnej primeranej a efektnej obrany.

55. Dôvod, pre ktorý súd žalobe vyhovel s stanovil rozsah výšky mesačnej zrážky 28, 52 eur nad ktorý je povinný veriteľ sa zdržať výkonu zrážok je žiadosť veriteľa o vykonávanie zrážok zo mzdy a iných príjmov zo dňa 7.9.2020 adresovaná zamestnávateľovi žalobkyne, ktorou oznámil, že z dôvodu absencie úhrady predpísanej mesačnej splátky splatnej ku dňu 27.8.2020 požiadal o vykonávanie zrážok zo mzdy od doručenia žiadosti vo výške 1.536,07 eur. V dohode o zrážkach zo mzdy pritom bola stanovená výška mesačnej zrážky vo výške 28,52 eur, pričom nebola dohoda o inej výške zrážky (len o limitácii výšky, ak by zrážka presahovala zákonom stanovenú výšku, ktorú je možné zraziť zo mzdy) a to ani v prípade predčasnej splatnosti úveru. Preto súd považoval prípadné vykonávanie zrážok nad zmluvne dohodnutú výšku za výkon práva v rozpore s dohodou strán a výkon práva žalovaného limitoval.

56. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

58. Nakoľko v konaní bol úspešný žalobca, žalobe bolo vyhovené, limitácia nároku neznamená neúspech, súd priznal žalobkyni náhradu trov konania proti žalovanému v plnej výške. Výška nároku bude vyčíslená samostatným uznesením po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).